

วิธีกำเนินการวิจัย

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาภาคคำ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ที่ผ่านการสอบคัดเลือก ปีการศึกษา 2512 และ 2513 จำนวนนักศึกษา

ที่ใช้ในการวิจัยคงตัวคงที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาภาคคำ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

กลุ่มตัวอย่างวิชาเอก	จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือก ปีการศึกษา 2512	จำนวนนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือก ปีการศึกษา 2513
ชีววิทยา	35	36
ภาษาอังกฤษ	39	41
สังคมศึกษา	40	41
ภูมิศาสตร์	41	47
ประวัติศาสตร์	44	41
ภาษาไทย	47	39
คณิตศาสตร์	30	31
รวม	276	276

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลที่ได้มาจากการแหล่งปฐมภูมิ (Primary Source)

โดยคัดลอกจากระเบียนของวิทยาลัย วิชาการศึกษา บางแสน ข้อมูลที่คัดลอกมาคือ

คะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาเอกใน 1 ปีการศึกษา และคะแนนสอบคัดเลือก ซึ่งประกอบด้วย คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ 5 ฉบับ และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก 7 หมวดวิชา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ จากคุณบ์คอมพิวเตอร์ไซน์ บันทึก วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คำนวนหาค่าสถิติกังต่อไปนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบคัดเลือกแต่ละชุด กับคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาเอก ใช้สูตรของเพียร์สัน¹

2. ทดสอบความมั่นยำสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แต่ละค่าโดยเปรียบเทียบจากตารางส่าเร็จ²

3. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคุณ (Multiple Correlation) ระหว่าง
3.1 คะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาเอก กับคะแนนจากแบบทดสอบโดยของแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ ตั้งแต่ 2 ฉบับ ขึ้นไปรวมกัน

¹ Henry E. Garrette, Statistics in Psychology and Education (3d. ed. Bombay : Vakils Feffer and Simons, PVT. Ltd., 1969), p. 143.

² Ronald A. Fisher and Frank Yates, Statistical Tables for Biological Agricultural and Medical Research (4d. ed. London: Oliver and Boyd Ltd., 1953), p. 54.

3.2 คะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนวิชาเอกกับคะแนนจากแบบทดสอบโดย ของแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ ตั้งแต่ 1 ฉบับขึ้นไป รวมกับคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก

โดยใช้วิธีแสควร์รูท (Square Root Method)³

4. แก้คลาสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคุณที่ได้ในข้อ 3 เนื่องจากจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอย่างกว่า 100 โดยใช้สูตรแก้ (Correlation in R for bias)⁴

5. ทดสอบความมั่นยึดสำคัญของคลาสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคุณที่ขัดความคลาดเคลื่อนแล้ว โดยใช้เรอไซเดฟ (F - ratio)⁵

6. หากตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการทำนายตัวเกณฑ์ ใช้วิธีตัดตัวทำนายที่ไม่เหมาะสมออก โดยใช้เรอไซเดฟ (F - ratio)⁶

³ P.S. Dwyer, "The Square Root Method and Its Use in Correlation and Regression," The Journal of the American Statistical Association 40 (1945), p. 502.

⁴ Joy Paul Guildford, Fundamental Statistics in Psychology and Education (3d. ed. New York : McGraw - Hill Book Company, Inc., 1956), p. 401.

⁵ Quinn McNemar, Psychological Statistics (2d. ed. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1969), p. 283.

⁶ Jame E. Wert, Charles O. Neidt and J. Stanley Ahmann, Statistical Methods in Educational and Psychological Research (New York: Appleton Century, Inc., 1954), p. 247.